

Talvi 2019

Sanalla sanoen

Sana kaikille kansoille:
**Raamatun-
käännöstyön
globaali kuva**

ALUSSA OLI SANA

Kuka johtaa?

”Kuka johtaa maailmanlaajuista raamatunkäännöstyötä?” Tällaista minulta on muutaman kerran kysytty. ”Ei kukaan,” olen vastannut. ”Tai monikin,” olen saattanut jatkaa elvyttääkseni keskustelun, jos kysyjä on mennyt ensimmäisestä vastauksestani sanattomaksi.

Maailmanlaajuinen raamatunkäännöstyö, kuten lähetystyö ylipäänsä, on erittäin monenkeskistä yhteistyötä. Mikään tai kukaan yksittäinen – inhimillinen – toimija ei sitä kontrolloi. Jumalalla on hyvä tahto kansoja kohtaan. Hänen toimintaansa me liitymme yhdessä muiden kanssa.

Monenkeskisyyden ei kuitenkaan tarvitse tarkoittaa hajaannusta. Yhteistyötä, yhteisen näyn toteuttamista, voimavarojen kohdentamista yhdessä – sitä tehdään enemmän kuin koskaan ennen. Haluammekin tässä lehdessä esitellä *Wycliffe Global Alliancea*, sitä globaalia raamatunkäännöstyön allianssia, johon Wycliffe Raamatunkääntäjät kuuluu. Niinpä pyysimme myös kirjoituksia useilta allianssijärjestöiltä, jotta voisitte lukea välähdyksiä työstä monista eri näkökulmista.

Allianssimme toistasataa jäsenorganisaatiotakin ovat vain osa maailmanlaajuista raamatunkäännöstyön liikettä, johon osallistujia on vielä paljon enemmän. Suomessa tunnettuja ovat esimerkiksi Pipliaseura ja Raamatunkäännösinstituutti, jotka kuuluvat omiin kansainvälisiin verkostoihinsa. Ja oman raamatunkäännöstyönsä keskiössä ovat paikalliset seurakunnat, jotka tahtovat tavoittaa oman kansansa oman kielensä välityksellä.

Monien kanssa yhteistä näkyä toteuttaessamme haluamme aina olla yhtä Kristuksessa ja myös tehdä konkreettista yhteistyötä silloin, kun se on tarkoituksenmukaista.

Yhteys ja yhteistyö vaativat kaikilta osapuolilta halua tulla toisia vastaan. Tämä tarve korostuu erityisesti kulttuurienvälisessä yhteistyössä ja myös silloin, kun osapuolten välillä on suuri taloudellinen epätasapaino. Yhteys ja yhteistyö vaativat, että luomme tietoisesti kolmatta tilaa – sellaista tapaa olla yhdessä, jossa kukaan ei vie eikä kukaan vikise, jossa voimme ystävinä oppia toisiltamme. Tällaisen yhteyden ja yhteistyön rakentamiseen Wycliffe Raamatunkääntäjät tahtoo järjestönä sitoutua. Tässä haluamme tulla entistä paremmiksi. (Lähtisitkö kanssamme elinikäiselle opintomatkalalle?)

Hannu Sorsamo
Toiminnanjohtaja

Hannu

Ja vielä lopuksi, Wycliffe Global Alliancen pääjohtaja Kirk Franklin vieraillee Suomessa 24.-27.1.2019. Lue seuraavilta sivuilta haastattelu, katso tapahtumaohjelma ja tule mukaan!

Wycliffe

www.wycliffe.fi

Wycliffe Raamatunkääntäjät
Yliopistonkatu 58 B 5. krs
33100 TAMPERE
Puhelin: 050 347 4687
info@wycliffe.fi

Toiminnanjohtaja:
HANNU SORSAMO
050 348 2836
director@wycliffe.fi

Talouскоordinaattori:
HANNU VARHI
040 556 2648
finance@wycliffe.fi

Järjestökoordinaattori:
ANNE PARHIALA
050 347 4687
info@wycliffe.fi

Rukouскоordinaattori:
MATTI KUOSMANEN
prayer@wycliffe.fi

Hankekoordinaattori:
JOUNI MÄKELÄ
050 343 2294
projects@wycliffe.fi

Henkilöstökoordinaattori:
MIKA SAARINEN
045 226 3120
personnel@wycliffe.fi

Viestinnän suunnittelija
MILKA MYLLYEN
etunimi.sukunimi@wycliffe.fi

Kielentarkastus:
Annikki Hyppönen

Ulkoasu ja taitto:
Antti Kamppinen

Kannen kuva:
shutterstock.com

Vastaava toimittaja:
Hannu Sorsamo

Toimitussihteeri:
Anne Parhiala

Painopaikka:
Grano oy

ISSN 1457-5574

Maksuton Sanalla Sanoen -tiedotuslehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa: maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa. Kädessäsi oleva lehti on julkaisujärjestyksessä lehden 64. numero.

Lehden välistä löytyvillä tilisiirtolomakkeilla voit tukea työtämme tulevien kuukausien aikana.

Kirk Franklin vietti lapsuutensa Papua-Uudessa-Guineassa, jossa hänen vanhempansa olivat raamatunkäännöstyössä. Hän palasi maahan vuonna 1981 tukemaan raamatunkäännöstyön viestintää ja mediatuotantoa, ja tapasi myös tulevan vaimonsa Christinen. Vuosina 1991-2008 Franklinit olivat Wycliffe Australian palveluksessa ja vuodesta 2008 lähtien Kirk on toiminut Wycliffe Global Alliancen pääjohtajana. Kirk ja Christine Franklinillä on kolme aikuista lasta.

Kirk Franklin,

suuressa mukana*

Kirk Franklin, olet Wycliffe Global Alliancen pääjohtaja. Johdatko siis maailmanlaajuisia raamatunkäännöstyötä?

Raamatunkäännöstyön liike on niin valtava, että se vaatii kymmenien järjestöjen yhteistyötä kirkkojen kanssa. Wycliffe Global Alliance on vain yksi työhön osallistujista.

Kuinka kuvailisit yhdellä lauseella omaa rooliasi tässä "valtavassa raamatunkäännöstyön liikkeessä"?

Tehtävänäni on olla mahdollistaja, joka auttaa olemassa olevia raamatunkäännösjärjestöjä ymmärtämään, minkälaisia muutosta on tapahtumassa liikkeessä, johon kuuluu kymmeniä uusia osallistujia globaalista etelästä; ja auttaa vakiintuneita, Wycliffe Raamatunkääntäjien kaltaisia toimijoita löytämään oman paikkansa muuttuvassa tilanteessa.

Wycliffe Global Alliance -verkostoon kuuluu yli sata itsenäistä organisaatiota,

joilla on kuitenkin yhteinen näky. Kuinka tämä on mahdollista?

Kuvailisin allianssijärjestöjä mieluummin toisistaan riippuvaisiksi kuin itsenäisiksi, sillä olemme yhdessä sopineet toimivamme yhteisönä. Meitä motivoi Jeesuksen rukous Hänen seuraajiensa ykseyden puolesta (Joh. 17). Meillä on halu luoda yhteisiä rakenteita ja prosesseja, jotka auttavat meitä tekemään ystävinä yhteistyötä Jumalan kunniaksi ja Hänen valtakuntansa laajenemiseksi. Raamatunkäännöstyön näky on monia yhdistävä ja ylittää muutoin yhteistyön esteenä olevia muureja.

Kun Wycliffe-liikkeen perustaja, edesmennyt Cameron Townsend vieraili Suomessa 1960-luvulla, hän kehotti ruokoilmaan, että Suomesta lähetettäisiin maailmalle sata raamatunkääntäjää. Mikä on sinun vetoomuksesi tänään suomalaisille kristityille?

Emme elä enää Townsendedin maailmas-

sa, jossa raamatunkäännöstyö oli enimmäkseen länsimaalaisten kristittyjen käsissä. Meidän täytyy määritellä uudelleen osallistumisemme siten, että se tukee kansallisten kristittyjen ja heidän johtamiensa järjestöjen näkyä ja aloitteita.

Raamatunkäännöstyön liike tarvitsee suomalaisia kristittyjä ystävinä ja työtovereina tuomaan työhön omia ainutlaatuisia piirteitään, kuten valmiuden mennä vaikeisiin paikkoihin, työskennellä kansallisten kristittyjen ja seurakuntien rinnalla ja palvella nöyrästi. Tämänkaltaisia ominaisuuksia tarvitaan. Korostaisinkin työntekijöiden laatua, en määrää. Toisin sanoen raamatunkäännöstyö tarvitsee suomalaisia, jotka ovat sitoutuneita nöyrästi palvelemaan globaalien etelän liikkeiden rinnalla.

* Kirk Franklin on pääpuhujana Kansanlähetyksen Globaalit Megatrendit ja Jumalan lähetys -seminaarissa 25.1.2019 ja Missioforumissa 26.1.2019 Ryttylässä.

TERVETULOA MUKAAN

Oletko raamatunkäännöstyön ystävä? Lähtijä? Lähettäjä? Haluamme kutsua mukaan juuri sinut!

Dr. Kirk Franklin, Wycliffe Global Alliancen pääjohtaja, on tulossa vierailulle Suomeen ja on mukana seuraavissa tapahtumissa, joihin olet lämpimästi tervetullut:

- Torstaina **24.1.2019** **Maailmanlähetys eilen, tänään, huomenna - suomalaisen lähetyn rooli globaalissa kristinuskon ajassa**
Teopolis, Tampere, www.teologinenopisto.fi
- Perjantaina **25.1.2019** **Globaalit Megatrendit ja Jumalan lähetys: Kolmas tila - Missionaalinen johtajuus -foorumi** Kansanlähetysohjelma Ryttylässä. Lisätietoa: www.sekl.fi.
- Perjantaista sunnuntaihin **25.-27.1.2019** **Kaikki kansat, kaikki kielet: Missioforum** Kansanlähetysohjelma Ryttylässä. Lisätietoja osoitteessa: www.sekl.fi.
- Sunnuntaina **27.1.2019** **Kirk Franklin saarnaa** Tampereen Vapaakirkkoseurakunnassa klo 11, os. Puutarhakatu 17

Lähetyskäsky kaikille kansoille

Lähetyskäsky kymrin kielellä.

Ewch gan hynny a dysgwch yr holl genhedloedd, gan eu bedyddio hwy yn enw'r Tad, a'r Mab, a'r Ysbryd Glân; Gan ddysgu iddynt gadw pob peth a'r a orchmynnais i chwi. Ac wele, yr ydwyf fi gyda chwi bob amser hyd ddiwedd y byd. Amen.

SEURAA SOMESSA

wycliffefinland

wrk.fin

Kymmenkielinen

Jaakob – suomi

James – englanti

Tiago – portugali

Juame – katalaani

Giacomo – italia

Gia-co' – vietnam

Yacquub – somali

Diyemesi – umanakaina
(Papua-Uusi-Guinea)

Yeims – kamula
(Papua-Uusi-Guinea)

Hemi – maori
(Uusi-Seelanti)

JAAKOB on monen merkittävän Raamatussa esiintyvän henkilön nimenä. Israelin heimojen kantaisä, Jerusalemin seurakunnan johtajana toiminut Jeesuksen veli ja kaksi apostoleista kantoivat nimeä.

Jaakob Sebedeuksen poika oli yksi kahdestatoista apostolista. Jaakob ja hänen veljensä Johannes olivat Jeesuksen lähimpiä opetuslapsia, jotka olivat Jeesuksen mukana kirkastusvuorella, Jairuksen tyttären kuolleista herättämisessä ja ennen Jeesuksen kärsimystä Getsemanen puutarhassa.

Kun erään kylän asukkaat kerran kieläytyivät majoittamasta Jeesusta, Jaakob ja Johannes kysyivät herraltaan, tahtoiko tämä apostolien käskävän ”tulen iskeä taivaasta ja tuhota heidät.” Ehkä tästä kiivaudesta johtuen Jeesus kutsui veljeksi lempinimellä *ukkosenjylinän pojat*.

Apostolien teoissa kerrotaan, että ku-

ningas Herodes Agrippa surmautti Jaakobin, josta näin ollen tuli ensimmäinen marttyyrikuoleman kokenut apostoli n. vuonna 44. Jaakob on katolisen Espanjan suojeluspyhimys, ja keskiaikaisen legendan mukaan hänen maalliset jäänteensä päätyivät ihmeellisesti Jerusalemissa Espanjan Compostelaan, joka on tänä päivänäkin suosittu pyhiinvaelluskohde.

Jaakobin hepreankielisen nimen alkuperäiselle merkitykselle on monia selityksiä, mutta Ensimmäisen Mooseksen kirjan kertomus patriarkka Jaakobin synnyistä liittyy nimen kantapäätä tarkoittavaan sanajuureen (Jaakob syntyi pitäen kiinni kaksoisveljensä kantapäätä.) Monien kielten raamatunkäännökset käyttävät eri nimiä Vanhan ja Uuden testamentin Jaakobeista. Tässä eri kielillä on esitelty nimenomaan Sebedeuksen poika, apostoli Jaakob.

KYSY!

Lähetä meille oma kysymyksesi:
 info@wycliffe.fi Tai
 Wycliffe Raamatunkääntäjät,
 Yliopistonkatu 58 B,
 33100 TAMPERE

Etsimme asiantuntijan vastaamaan kysymykseesi. Kysymyksesi julkaistaan valintasi mukaan joko anonyymisti tai nimen ja paikkakunnan kera. Toimitus pidättää oikeuden valita julkaistavat kysymykset, mutta pyrimme vastaamaan kaikille kysyjille henkilökohtaisesti.

Wycliffe Raamatunkääntäjät auttaa Indonesiassa seurakuntia käynnistämään pyhäkoulutoimintaa lasten (ja aikuisten) äidinkielellä. Kun kerroimme kalumpanginkielisestä pyhäkoulusta skotlantilaisille pyhäkoululaisille, kysyi 8-vuotias poika meiltä seuraavan kysymyksen:

Jos kerran kaikki lapset puhuvat sitä kalumpangia, miksei pyhäkoulua aiemmin ole pidetty sillä kielellä?

Niinpä. Kysymys osuu naulan kantaan. Meille suomalaisille kuulostaa oudolta, että äidinkielen käyttö pyhäkoulussa vaatisi mitään erityistä hanketta. Monessa kielivähemmistössä oman kielen käytölle saattaa kuitenkin olla suuria esteitä, jotka liittyvät politiikkaan, asenteisiin sekä esimerkin ja materiaalien puuttumiseen.

Indonesiassa indonesian kielellä on virallinen asema hallinnossa ja koulutuksessa. Muita kieliä, joita maassa on satoja, käytetään kouluissa hyvin rajatusti. Vaikka kirkkojen kielen käyttöä ei rajoitettaisikaan, vaikuttaa kielen valintaan ainakin välillisesti se, millä kielellä pastorit ja työntekijät ovat kouluttautuneet.

Vähemmistökielten arvoa on myös historian saatossa pitkään väheksytty. Kalumpangin kielen puhujat, muiden kielivähemmistöjen tavoin, ovat tottuneet ajattelemaan, ettei heidän kielensä ole yhtä arvokas ja hienostunut kuin valtakielet. Äidinkieltä voi käyttää kotona jokapäiväisistä asioista puhumiseen, mutta kodin ulkopuolella kotikielen puhumista saatetaan pitää sivistymättömänä ja epäsovivana.

Indonesialainen pyhäkoulutyöntekijä **Fanni** kertoo, että lapsiakin oman kielen käyttö saattaa hävettää. He ovat oppineet, että muodollisissa tilanteissa, kuten koulussa tai kirkossa, heidän tulisi puhua indonesiaa:

”Kun käytimme pyhäkoulussa kalumpangin kieltä ensimmäisen kerran, pastorin tervehtiessä lapsia nämä eivät vastanneet tervehdykseen, vaan alkoivat hämmentyneinä nauraa. Pastori kysyi sitten lapsilta, miten heidän kuuluisi vastata, kun hän sanoo tervehdyksen. Tämän jälkeen lapset vastasivat kalumpangiksi, mutta edelleen naurauen.”

Kun ympäristö väheksyy yhteisön omaa kieltä, ei yhteisö välttämättä tiedosta, että äidinkielen välityksellä tapahtuva oppiminen voisi vaikuttaa positiivisesti lasten tulevaisuuteen. Pyhäkoulun opettajat eivät tietysti itse ole koskaan olleet omalla kielellään pidetyssä pyhäkoulussa, eivätkä muutenkaan kuulleet kieltä käytettävän kristinuskoon liittyvistä asioista puhuttaessa. Raamatunkäännös kalumpangiksi on vasta työn alla. Myöskään mitään opetusmateriaaleja ei ennestään ole olemassa.

Muun muassa näiden monien syiden vuoksi myöskään pyhäkoulua ei ole aiemmin pidetty lasten omalla kielellä. Sana lapsille -hankkeessa indonesialaiset kumppanimme kannustavat seurakuntia arvostamaan omaa kieltään, kouluttavat pyhäkoulunopettajia ja auttavat pyhäkoulumateriaalien tuottamisessa.

Kas kummaa

Uusimpien tilastojen mukaan jäljellä oleva käännöstarve on kasvanut

Teknologian ja paremmin koordinoitun tiedonkeruun johdosta tänä vuonna julkaistut raamatunkäännöstyön tilastot ovat entistä tarkempia. Nyt maailman kaikista kielistä koko Raamattu on käännetty 683 kielelle, Uusi testamentti 1534 kielelle ja joitakin osia Raamatusta 1133 kielelle. Aktiivisia käännösprosesseja on 2659. Hämmäntävää kyllä, Raamatun kääntämistä tarvitsevien kielten määrä on kasvanut.

“Nyt kaikki tieto on ensimmäistä kertaa kootusti jossakin, ja eri järjestöt ovat yhtä mieltä siitä, miten jäljellä olevan käännöstarpeen eri kategoriat määritellään. Aiemmin järjestöt turvautuivat moniin erilaisiin laskelmiin, nyt kaikille on samat luvut”, innostuu **Tammy Schutt**, joka on työskennellyt 30 vuotta SIL International -järjestössä.

Ensimmäinen näistä kategorioista on *työ käynnissä*, mihin kuuluvat ne kielet, joiden parissa tehdään tällä hetkellä raamatunkäännöstyötä. “Erilaiset toiminnot asettavat kielen tähän kategoriaan. Kyseessä voi olla [kääntämisen ohella] erilaisia mediaprojekteja, sanakirjan tekoa tai jotakin muuta vastaavaa”, **Sally Folkins**, SIL International -järjestön työntekijä selittää. Avaimena on se, että kieliryhmä on jollakin tavalla linkitetty työhön, joka mahdollistaa käännöksen syntymisen.

Sally selventää, että kategorioiden *mahdollinen tarve* ja *ilmaistu tarve* välinen ero on merkittävä. *Ilmaistu tarve* -kategoriassa ovat ensinnäkin kielet, joiden puhujat ovat ilmaisseet halunsa raamatunkäännöstyölle. On kuitenkin tilanteita, joissa järjestö näkee tarpeelliseksi tavoittaa tietyn alueen ihmiset, jotka eivät ole ilmaisseet tarvettaan itse. Silloin keskustellaan lähimpänä aluetta olevien toimijoiden kanssa. “*Mahdollinen tarve* tarkoittaa sitä, että kielen tiedetään olevan elinvoimainen ja tiedetään, ettei kyseiselle kielelle ole käännetty Raamattua. Emme kuitenkaan tiedä varmasti, onko käännökselle tarvetta”, Sally selittää.

“Ne kielet, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin ryhmiin, menevät kategoriaan *ei tunnettua tarvetta*”, Tammy lisää. Suurin ryhmä tässä kategoriassa ovat kielet, jotka eivät ole tarpeeksi elinvoimaisia raamatunkäännöstyön aloittamisen kannalta. Kategoriassa ovat myös monikielisten yhteisöjen kielet ja tietysti ne, joilla on jo Raamattu.

Muuttumattomuus ei aina lisää luotettavuutta

Uusien tilastointimenetelmien ja tarkemman tiedon myötä käännöstä tarvitsevien kielten luku on kasvanut. Suuri syy jäljellä olevan käännöstarpeen kasvuun on se, että viittomakielet on otettu aiem-

paa kattavammin huomioon. “Olemme vasta viime vuosina alkaneet ymmärtää enemmän kuurojen yhteisöjä ja heidän tarpeitaan saatuaamme lisää tietoa”, Tammy kertoo. Toinen suuri ryhmä, joka lisää jäljellä olevaa käännöstarpeen määrää, on 399 kieltä, joiden parissa työ oli aloitettu, tai suunniteltu aloitettavaksi, mutta jostain syystä käännettyä Raamatua ei valmistunut.

Sally selittää, että joskus kieliä myös kuolee ja osa tunnistetaan esimerkiksi toisen kielen murteeksi, joten jäljellä oleva käännöstarve ei siis ole muuttumaton luku informaation lisääntyessä. Kieliä siirretään eri kategorioiden välillä, jotta todellinen tilanne pysyy oikeana. “Joskus ihmiset ajattelevat, että numeroiden muuttumattomuus merkitsee luotettavuutta, mutta ei se ole niin. Lukuja täytyy päivittää. Vaikka olemme nyt kokeneet suuren muutoksen, emme odota vastaavaa tulevaisuudessa”, Tammy hymyilee. Järjestöjen välinen yhteistyö, aktiivisempi seuranta ja teknologia tukevat raamatunkäännöstyötä.

Teksti: Milka Myllynen

Raamattu on käännetty

683

Uusi testamentti on käännetty

1534

Osia Raamatusta
käännetty

1133

ei tunnettua tarvetta

mahdollinen tarve

1577

ilmaistu tarve

238

Aktiivisia käänösprosessaja

2659

kielelle

Lähde: www.wycliffe.net

Wycliffe Glo

Jäsenjä

Wycliffe USA

Uudistettu sitoutuminen
yhteistyöhön
s.11

Wycliffe Saksa ja Sveitsi

Opitaan yhdessä -
kielen opettamista
maahanmuuttajille
s.14

WYCLIFFE GLOBAL ALLIANCE

Amazonilla, Googlella, Applella, HP:lla, Disneyllä, Harley Davidsonilla...ja Wycliffellä on jotakin yhteistä. Ne kaikki ovat lähteneet liikkeelle autotallista.

Wycliffe sai alkunsa halusta palvella vähemmistökieli-yhteisöjen parissa työskentelevien raamatunkääntäjien ja kielitieteilijöiden tarpeita. 1940-luvulla suurin osa sen henkilöstöstä oli Pohjois-Amerikasta ja työskenteli Keski- tai Etelä-Amerikassa Summer Institute of Linguistics -järjestön (nykyään SIL International) suojeluksessa.

Vuosikymmenten saatossa eri maihin perustettiin Wycliffe-jaostoja, joiden kattojärjestönä toimi Wycliffe International. Suomeenkin perustettiin Wycliffe Raamatunkääntäjät ry vuonna 1972. Jaostoista tuli itsenäisiä järjestöjä vuonna 1991. Vuonna 2011 Wycliffe International sai uuden nimen - Wycliffe Global Alliance, joka kuvaa sitä, kuinka raamatunkäännöstyötä tehdään globaalin verkoston kautta yhteistyössä ympäri maailmaa.

BTL, Bible Translation and Literacy, Kenia

Vanhan miehen apu
s. 12

Global Alliance

Arjestöt

Wycliffe Venäjä

Tarinat tutuiksi
s.22

Wycliffe, Japani

Etnotaiteet -
evankeliumi kulttuurin
kautta
s.13

Kartidaya, Indonesia

Ruokkimisihme
s. 16

Palvelemissa omilla taidoilla

Hannu Summanen on elokuun alusta lähtien Wycliffe Global Alliancen talousjohtaja. Vuodesta 2013 alkaen hän on toiminut Wycliffe Raamatunkääntäjien kirjanpitäjänä. Järjestön hallituksen puheenjohtajana Hannu toimi vuosina 2008-2013.

WYCLIFFE GLOBAL ALLIANCEEN kuuluu tällä hetkellä noin 110 järjestöä, kirkkokuntaa tai liikettä, jotka osallistuvat raamatunkäännöstyöhön. Suuri osa allianssijärjestöistä, varsinkin uudemmista, on Etelä-Amerikasta ja Aasiasta. Allianssin tehtävänä on toimia jäsenorganisaatioidensa kokoajana ja edistää niiden tekemää raamatunkäännöstyötä.

“Wycliffe Raamatunkääntäjien hallituksessa toimiessani olin tutustunut Allianssin kansainväliseen toimintaan jonkin verran. Keskustelin kiinnostuksestani myös Allianssin johtajan, **Kirk Franklinin** kanssa”, Hannu kertoo. Kuu-

si vuotta sitten nousi esiin, että Allianssin hallitus etsi uutta rahastonhoitajaa. “Hallituksen silloinen puheenjohtaja ja sihteeri haastattelivat minut lyhyesti lähes samantien, ja virallisesti hallitus nimitti minut tehtävään ensimmäiseksi nelivuotiskaudeksi marraskuussa 2012”, Hannu selittää.

Elokuussa Hannun tehtävä Allianssissa muuttui hänen aloittaessaan työn talousjohtajana ja johtoryhmän jäsenenä. “Jatkan myös hallituksen toimihenkilönä rahastonhoitajan tehtävissä”, Hannu kertoo, “Käytännössä vastaan tällä hetkellä Allianssin talouden strategisesta johtamisesta ja osin myös suunnittelusta sekä siitä, että niin toimiva johto kuin hallituskin voivat turvallisella mielellä tehdä päätöksiä järjestön talouteen liittyen”. Hannun apuna on Allianssin aikaisempi talousjohtaja, joka jatkaa työssä pääkirjanpitäjän roolissa, ja neljä talouskoordinaattoria ja jonkin verran laskentahenkilöstöä.

Kiinnostusta tehtävään kysyttiin Han-

nulta jo muutama vuosi sitten. Tehtävä ei ollut tuolloin vielä konkreettisesti avoina. “Enkä olisi ollut siihen vielä valmis”, Hannu sanoo. Mentorointi ja koulutus alkoivat käytännössä jo silloin, kun Hannu työskenteli läheisessä yhteistyössä edellisen talousjohtajan kanssa ja opeteli Allianssin järjestelmiä. Keväällä 2018 mahdollisuudesta tuli konkreettisempi. “Täytyy myöntää, että kaikesta alustuksesta huolimatta alussa tuntui kyllä melko hurjalta hypätä tällaiseen rooliin. Kesti oman aikansa hyväksyä, että Jumalan lähetyksessä voi olla mukana näinkin arkisten kuin taloustaitojen kautta”, Hannu kertoo. Hän uskoo, että hänet on kutsuttu tehtäväänsä. “Mielestäni kaikilla on tehtävänsä Jumalan missiossa. Olen oman tehtäväni löytänyt tätä kautta ja se - Jumalan kutsu - motivoi vahvasti palvelemaan parhaalla mahdollisella tavalla”, hän toteaa.

Teksti: Milka Myllynen

Uudistettu sitoutuminen yhteistyöhön

JOS HALUAT mennä nopeasti, mene yksin. Jos haluat mennä pitkälle, mene yhdessä. Tätä afrikkalaista sanontaa eletään todeksi raamatunkäännöstyöhön osallistuvien järjestöjen ja seurakuntien keskuudessa.

Syksyllä 2017 Wycliffe USA synnytti uuden kumppanuusaloitteen, jotta voisimme yhdessä käyttää voimavaramme vastuullisemmin, poistaa päällekkäisyyksiä ja maksimoida raamatunkäännöstyön vaikuttavuuden. Tiedostamme, ettei millään järjestöllä, oli se kuinka suuri tahansa, ole riittävää tietoa ja taitoa saavuttaa raamatunkäännöstyön tavoitteita yksin. Kumppanuudessa on nyt mukana yhdeksän eri organisaatiota, ja tavoitteena on liittää mukaan sekä Wycliffe-verkostoon kuuluvia toimijoita että muita järjestöjä.

Viime vuoden aikana olemme tavanneet monien kansainvälisten lähetysjärjestöjen johtajia, keskustelleet yhteisestä näystä ja arvoista, sekä pohtineet, kuinka

voisimme työskennellä yhdessä suunnitelmallisemmin. Tuomme kukin jaettavaksi sen, mitä Jumala on meille antanut, ja kuten Raamatun viisi leipää ja kaksi kalaa, Jumala moninkertaistaa lahjamme ihmeellisellä tavalla.

Yksi vaikuttava aiempi esimerkki sen kaltaisesta yhteistyöstä, johon globaali kumppanuusaloite tähtää, on Tyynenmeren Wa'a -kumppanuus. "Wa'a" tarkoittaa havaijin kielellä merikelpoista kanoottia. Alunperin se oli sotakanootti, mutta myöhemmin fidžiläiset ja tongalaiset käyttivät kanootteja levittäessään evankeliumia Tyynen valtameren saarille. Kun evankeliumi rantautui, sanoma levisi aluksi nopeasti. Monet yhteisöjen johtajat kuitenkin kääntyivät pois uskosta kohdattuaan [kristillisen siirtomaavallan] sortopolitiikkaa. Esimerkiksi monessa Tyynenmeren maassa alkupe räiskielen käyttö kiellettiin ja englantia suosittiin. Kun myöhemmin sana raamatunkäännöstyöstä levisi, monet innostui-

vat tavoittamaan ne noin 400 kansanryhmää, joiden kielelle Raamattua ei vielä ole käännetty. Jumala toikin yhteen aivan uuden kokoonpanon kumppaneita*, joille Hän antoi näyn Tyynenmeren alueen seurakuntien osallistamisesta ja raamatunkäännöstyön ja opetuslapseuttamisen vaikuttamasta yhteisöjen kokonaisvaltaisesta uudistumisesta.

Teksti: Alan MacDonald, Wycliffe USA

*Wa'a-kumppanuuden keskeisiä osallistujia ovat muiden muassa Wycliffe Global Alliance, YWAM ja Jesus Film (toim.huom)

Vanhan miehen apu

Sovitus! Mikä on sille oikea käänös pokomon kielellä? Hieroin kaljua päätäni, enkä onnistunut keksimään sitä vastaavaa merkitystä. Kysyin työtoveriltani **Vincentiltä**, jonka pää löi myös tyhjää. Mikä nyt neuvoksi? Soitin muutamalle vanhemmalle miehelle, jotka aina auttoivat minua, kun kärsin rajatusta kielitaidostani, ja pyysin heiltä sovitususta vastaavaa sanaa. Hekään eivät tieneet! Kysyin itseltäni: “Miksi he kutsuvat itseään vanhoiksi miehiksi, jos he eivät tiedä jotain niin yksinkertaista kuin tämä?”

Muutin lähestymistapaani. Soitin samoille miehille uudelleen ja kysyin, mitä tapahtuu kulttuurissamme, kun joku tekee jotakin hirvittävää, kuten esimerkiksi tappaa heimolaisen tai harjoittaa inestsiä. He sanoivat, että silloin tehdään tietty rituaali vuodattamalla eläimen verta, jotta paha voidaan puhdistaa ja asiat syyllisen ja uhrin välillä saadaan kuntoon. Kysyin, miksi tätä rituaalia kutsutaan? Jokainen sanoi, että sitä kutsutaan sanalla jala.

Seuraavaksi menin muiden kääntäjien luokse. Laitoimme päämme yhteen ja

päätimme käyttää sitä sanaa odotellessamme paikallisten tarkastajien mielistä, sillä kyseessä oli avainasemassa oleva raamatullinen termi. Kun he tarkastivat 1. Aikakirjaa, he päätyivät samaan näkemykseen. Jala oli oikea sana, se vain piti ilmaista verbimuodossa kujala. Mikä kulttuurisen viisauden kaivos!

Teksti: Shadrack Falama, BTL (Kenia)

Etnotaitteet

Evankeliumia etnisten ryhmien taiteen ja kulttuurin keinoin

YLI KAKSIKYMMENTÄ VUOTTA sitten eräässä Aasian maassa pidettiin kristillinen musiikkitapahtuma. Sen ensimmäinen esitys oli 30 miehen ja naisen muodostama kuoro. Esitys oli melko onnistunut, mutta yleisö jatkoi kuitenkin keskinäistä jutteluaan. Toinen esitys oli soololaulu. Heti, kun laulajatar ilmestyi lavalle, yleisö hiljeni. Kaikkien katseet olivat esiintyjässä, ja ihmiset kuuntelivat

Me käännämme sydämellämme tai mielessämme olevan sanoiksi, jotta voimme viestiä sanomamme. Viestimme monin eri tavoin ja monien eri taiteen muotojen kautta. Sanoma, joka lähetetään oman kulttuurimme keinoin, voi tarkoittaa pahimmillaan jotain epäselvää ja täysin päinvastaista, jos tulkitsemme sitä toisen kulttuurin näkökulmasta.

kuinka tarina sopii heidän kulttuuriinsa. Hän kertoo esimerkin eräästä vuorilla asuvasta ryhmästä, joka juhlii perinteisesti uutta vuotta suorittaen uhreja saadakseen anteeksiannon. Heidän isovanhempiensa aikaan todella toimitettiin eläinuhreja. Nyt sitä ei enää tehdä, mutta niiden sijaan käytetään pylviä, jotka on maalattu eri väreihin. Jokainen väri edustaa uhria. Eräs Raamatun tarinat -työpaikan vanhemmista uskovista tiesi pylviin merkityksen ja pystyi yhdistämään sen pääsiäiseen. Tällä tavoin pääsiäistarinalla on voimakas yhteys johonkin heidän kulttuurilleen tärkeään, samalla kun sitä voidaan käyttää siltana Jumalasta kerrottaessa.

Etnotaitteet rakentavat siltoja eri sukupolvien, ryhmien ja maantieteellisten alueiden välille. Ne tuovat ihmiset yhteen sen kautta, mikä on lähellä heidän sydäntään. Sekä nuorten että vanhojen keskuudessa etnotaitteiden käyttö luku- ja opetukseen yhdistettynä ei auta vain opiskelussa, vaan myös itseilmainsussa. Se auttaa ihmisiä ymmärtämään ja arvostamaan kulttuuriaan sekä kokemuksiaan. He voivat olla ylpeitä itsestään ja kulttuuristaan, jälleen sen Jumalan kuvina, joka on heidät ja heidän kulttuurinsa luonut. Haluaisimme nähdä tätä enemmän ja enemmän - kaikilla työn osa-alueilla - niissä ihmisissä, joiden parissa työskentelemme.

Teksti: Tau, Rachel H, Yuko, Wycliffe Japani

Kuva: Elaine Bombay

Lue koko juttu www.wycliffe.fi

tarkasti, kun hän aloitti laulun. Ei enää jutustelua! Kolme muuta laulajaa yhtyivät lauluun ja kaikki neljä lauloivat harmonisen kauniisti yhdessä. Silloin kuulijat innostuivat. Mitään muuta ei ollut sillä hetkellä heidän maailmassaan! Kun alussa esiintynyt kuoro palasi lavalle tapahtuman lopussa, melu alkoi taas, ja ihmiset alkoivat jutustella keskenään.

Mitä oikein tapahtui? Tuossa maassa ihmiset todella rakastavat musiikkia. Monet osaavat laulaa. Kyse ei ollut siitä, etteivätkö he ymmärrä musiikkia. Musiikkityyli oli vain erilainen. Yleisön reaktiosta huomasin, että ison kuoron laulamien laulut eivät puhutelleet heidän kulttuurissaan.

Etnotaitteet Kaakkois-Aasiassa

Mariam, joka työskentelee kansallisessa järjestössä, uskoo etnotaitteiden voivan auttaa yhteisöjä arvostamaan enemmän omaa identiteettiään ja perintöään. Samalla kun arvostus toisia kohtaan nousee, lisääntyy kulttuurinen ymmärrys, joka osaltaan vähentää syrjintää. Hän näkee, kuinka etnotaitteet voivat olla juurruttamassa rauhaa, yhteyttä ja omissa tajuutta silloin, kun omaa kulttuuriperintöä ja yhteisöllisyyttä arvostetaan.

Toinen työntekijä, **Esther**, kertoo omista kokemuksistaan Raamatun tarinat -tiimistä. Hänen mielestään on hyvä yhdistää Raamatun kertomuksen kieli kulttuuriin, jotta ihmiset voivat miettiä,

Opitaan yhdessä

Kielen opettamista maahanmuuttajille

Hans-Paul Walliser, Christoph Bertold ja Marie-Theres Heldstab. Esimerkkioppitunti Baselissa, Sveitsissä.

Kun seurakunnat ja yksittäiset ihmiset alkoivat pyytää Wycliffe Sveitsin ja Wycliffe Saksan jäseniltä apua, järjestöissä huomattiin, että heitä tarvittiin nyt kotimaassa. ”Päätimme, että haluamme olla seurakuntamme apuna kotimaassamme oman erityisosaamisemme – kielen opettamisen – kautta”, selittää Susanne Krüger, Saksan Wycliffen johtaja.

Kathrin Pope, kielenoppimisen ammattilainen ja Wycliffe Sveitsin jäsen, ja Silke Sauer, joka työskenteli 13 vuotta kielitieteen ammattilaisena ja kääntäjänä Tšadissa, aloittivat työstämään apukeinoja saksan opettamista varten. He rakensivat materiaalin kanadalaisen konsultti Greg Thomsonin kehittämän kielenoppimismetodin ”The Growing Participant Approach” (GPA) ympärille.

GPA:n erityisyys on se, että siinä kielen oppiminen nähdään (kieli)yhteisön jäseneksi kasvamisen kautta.

Viralliset kotouttamiskurssit ovat Saksan ja Sveitsin valtioiden tarjoamia ja niiden tarkoitus on auttaa uusia tulijoita oppimaan kieltä ja tutustuttaa heidät maan historiaan, kulttuuriin ja lakiin. Mutta monet pakolaiset eivät osaa lukea tai kirjoittaa latinalaisilla kirjaimilla, mikä tekee oppimisesta erityisen vaikeaa aloittelijoille. Huomioidakseen nämä ongelmat, GPA-metodi ohjaa opiskelijan kielen pariin antamalla ensin mahdollisuuden kuunnella ja vastata sitten non-verbaalisti, muuten kuin sanallisesti.

”Tämä metodi ei vaadi kirjoja. [Aluksi] ei opeteta lukemista tai kirjoittamista, mikä tuottaa tulosta nopeammin suullisissa kulttuureissa”, selittää Thomas Deusch, Wycliffe Sveitsin toiminnan-

johtaja. ”Idea ei ole korvata tai haastaa perinteisiä kursseja, vaan ennemminkin auttaa tulijaa ensimmäisissä askelissa oppia kieli ja kotoutua, ja auttaa erityisesti niitä, joille perinteiset kirjoihin perustuvat kurssit eivät sovellu”, Thomas kertoo.

Matkan tekoa yhdessä

Alunperin Saksan ja Sveitsin Wycliffe-järjestöt suunnittelivat tuottavansa vain materiaalia verkkoon, jotta jokaisella olisi mahdollisuus saada materiaali käyttöönsä ajasta ja paikasta riippumatta. Kuitenkin pian huomattiin, että myös lähiopetus oli tarpeen, joten Wycliffe Saksa järjesti viikon mittaisen seminaarin niille, jotka olivat kiinnostuneita saksan opettamisesta pakolaisille.

Silke Sauerin mukaan GPA on suunniteltu olemaan yhteinen kokemus opettajan ja oppilaan välillä. ”Todellinen suhde

Sylvia Kirchenmaier on yksi GPA-oppitunnille osallistuneista.

rakentuu, kun opetatte tai opitte yhdessä...se on kuin yhteinen matka”, selittää Silke.

Irti pelosta

Seminaarien aikana Kathrin esittelee aktiviteetin, jota kutsutaan ”Dirty Dozen” -nimellä. Kathrin halusi antaa saksankielisille osallistujille kokemuksen siitä, mitä saattaa tuntua oppia uusi kieli pakolaisena. Tuntia varten hän käytti sanoja Beninissä puhuttavasta waaman kielestä.

Kathrin opasti kolme vapaaehtoista katsomaan ja kuuntelemaan, mutta ei puhumaan aktiviteetin aikana. Kathrin

nosti kynän ilmaan. ”Sabawati daafa”, hän sanoi hitaasti ja selkeästi. Hän asetti kynän pöydälle ja nosti sen ylös uudelleen. ”Sabawati daafa”, hän toisti.

Seuraavaksi Kathrin nosti kätensä ylös. ”Noka”, hän sanoi. Hän nosti kätensä uudelleen ja toisti sanan. Hän kävi uudet sanat läpi muutaman kerran, kunnes ne tulivat vapaaehtoisille tutuiksi. Sitten hän pyysi heitä tunnistamaan joko kynän tai käden nostamalla sen ylös, kun hän sanoi sanan. Prosessi jatkui niin, että siihen lisättiin yksittäin uusia esineitä tai kehon osia, kunnes vapaaehtoiset pystyivät helposti tunnistamaan 12 termiä. Noin

10-15 minuutissa vapaaehtoiset olivat oppineet 12 sanaa. ”Hyvin nopeasti sinulla on hieno rohkaiseva onnistumisen kokemus”, lisää Susanne.

Tavoitteena on auttaa pakolaisia unohtamaan estonsa ja saamaan itsevarmuutta oppimiseen pitämällä hauskaa. ”Heitä ei pakoteta puhumaan kieltä, jota he eivät osaa. He voivat aloittaa hitaasti. He voivat katsella ja kuunnella, ja sitten vähä vähältä he pääsevät pelostaan irti”, kertoo **Christiane Wenz**, yksi kurssin osallistujista. Oppimisprosessin aikana opiskelija oppii satoja uusia sanoja, alkaa osallistumaan pieniin keskusteluihin, ymmärtää ja kertoo tarinoita ja lopulta kommunikoi natiivien puhujien kanssa.

Seurakuntia varustamassa

Wycliffe-järjestöt toivovat, että varustamalla seurakuntia opettamaan saksaa pakolaisille, voi syntyä syvempiä siteitä. Silke selittää: ”Me haluamme vahvistaa seurakuntia käyttämään sitä, mitä heillä on... Tämä ystävyyteen perustuva toimintatapa avaa ovia minkälaiselle työlle tahansa, koska opetamme oppilaita kuin ystäviämme”

”Uskon todella, että tämä on Jumalalta”, Silke sanoo. ”Hän tuo ihmisiä tänne. Toivottavasti seurakunnat eivät ohita tätä mahdollisuutta!”

Teksti: Becca Coon

Käännös: Milka Myllynen

Kuvat: Dale Peacock

Ruokkimisihme

KRISTENTRI TUNGGAL
SEMARANG

KRISTENTRI TUNGGAL
SEMARANG

Semarangin kristillisen koulun oppilaat luovuttavat lahjoituksensa.

”JUMALALLE KUNNIA, NYT JA IÄTI”, koululaiset laulavat. Indonesiaan kuuluvan Jaavan saaren pohjoisrannikolla, Semarangin kaupungissa, on Tritunggal-niminen kristillinen koulu. Sen juhlasalissa on meneillään aamuhartaus. Opetajat tähyilevät pitkin ja poikin penkkirivejä yrittäessään pitää hälinän aisoissa, alakoululaiset kun eivät malta olla hiljaa päästessään luokasta.

Tilanne muuttuu, kun tulee aika rukoilla. Lapset hiljenevät. He painavat päänsä, sulkevat silmänsä ja ristivät käntensä kantaakseen kotimaan raamatunkäännöstyön Herran eteen.

Yhdessä innostuen

Yli 80 % Indonesian väestöstä tunnustautuu muslimeiksi. Maassa on eniten muslimeja verrattuna muihin maailman maihin, mutta Kaakkois-Aasian maista myös toiseksi eniten kristittyjä. Tilastojen mukaan Indonesiassa asuu 24 miljoonaa kristittyä, mutta todellinen luku voi olla paljon suurempikin, sillä kaikki eivät välitä ilmoittaa uskontokuntansa vaihtumisesta.

Kartidaya on Wycliffe Global Alliance-verkoston kuuluva indonesialainen järjestö. Sen tavoitteena on kohdistaa oman maansa kristittyjen into niihin kansanryhmiin, joilla ei ole Jumalan sanaa äidinkielellään. Tällaisia kansanryhmiä Indonesiassa on yli 700.

”Pyrimme siihen, että indonesialai-

set seurakunnat kirkastaisivat Jumalaa ja ymmärtäisivät, mikä Jumalan missio on”, kertoo **Helma Siahaan** Kartidayan kumppanuusohjelmasta.

Kotimaahan panostaminen

Kartidaya on tehnyt indonesialaisten kielten ja kulttuurien tutkimusta, lukutaidon edistämistä ja raamatunkäännöstyötä aina vuodesta 1989. Viimeisin saavutus on Uuden testamentin kääntäminen badan, rampin ja sedoan kielille. Niistä haluttiin ottaa 10 000 kappaleen painos, joka jaettaisiin näiden kielten käyttäjille Keski-Sulawesin alueella. Rahoitus oli tarkoitus hakea ulkomailta, mutta harkittuaan asiaa ja rukoiltuaan tiiviisti Kartidayan johto päätti luottaa siihen, että Jumala antaisi Raamattujen painattamiseen tarvittavat varat kotimaasta.

Kartidayan johtaja **Marnix Riupassa** sanoo: ”Indonesialaisten on nähtävä, että lähetystä tarvitaan omassa maassamme.” Marnixin mukaan hänen maanmiestensä tulee päästää irti kolmesta asiasta: päästä, sydäimestä ja lompakosta. Toisin sanoen heidän tulee antaa niin ajatuksensa, tunteensa kuin varansa Herralle ollakseen mukana Hänen työssään.

Lapset, ohitettu voimavara

Kannustaakseen indonesialaisia ottamaan osaa Raamattujen painattamiseen Kartidaya järjesti *Ruoki 10 000* -varain-

hankintakampanjan. Pian selvisi, että keräyksen olisi alettava omalta tontilta.

”Aloitimme itsestämme. Jos pyydämme muita panemaan rahaa keräykseen, emmekä itsekään tee niin, mikä mahtaa olla todistuksemme?” Helma kysäisee.

Kartidaya pyysi vanhemmistoja, seurakuntia ja työnsä ystäviä kantamaan kortensa kekoon. Mutta Herra tuntui ehdottavan vielä yhtä ryhmää, joka yleensä ohitetaan.

”Herra toi mieleemme lapset. Olimme tehneet hyvää yhteistyötä joidenkin kristillisten koulujen kanssa jo kolmen vuoden ajan”, Helma kertoo. ”Koululaiset rukoilivat puolestamme ja avustivat meitä taskurahoillaan. Niinpä ajattelimme, että jos Jumala käytti viisi leipää ja kaksi kalaa tarjonnutta poikaa ruokkimaan 5 000 ihmistä, samalla tavoin Jumala voi käyttää näitä lapsia ruokkimaan 10 000 ihmistä [Jumalan sanalla].”

Tritunggal osallistui keräykseen aktiivisesti, vaikka tällaista ei ollut ennen tehty. Sekä oppilaat että opettajat ottivat raamatunkäännöstyön kannattamisen asiakseen.

”Olen niin iloinen, kun saan olla mukana raamatunkäännöstyössä. Sillä tavoin Sulawesin asukkaat saavat kuulla Jeesuksesta ja pääsevät taivaaseen”, nel-

jäsluokkalainen **Nathaniel** huudahtaa. ”Koulun tavoite on ohjata oppilaat ensin Jeesuksen luo ja sen jälkeen kasvattaa heitä niin, että he pitävät lähetystä sydämenasianaan”, koulun johtaja **Guntur Luhur** kertoo. ”Opetamme heitä pienestä pitäen antamaan varoja evankeliumin työhön sen eri muodoissa.”

Puroista virraksi

Kampanja Raamattujen painattamiseksi kolmen sulawesilaisen kieliyhteisön käyttöön pyörähti käyntiin heinäkuussa 2016. Vain puolta vuotta myöhemmin

75 % tarvittavista varoista oli jo koossa. Vieläkin suurempi ihme oli, että 80 % lahjoituksista tuli koululaisilta ja loput seurakunnilta.

”Onhan tämä meidän maamme ja nämä ihmiset meidän kansaamme”, yhdeksättä luokkaa käyvä **Ong** perustelee. ”Raamattu käskee meitä menemään koko maailmaan ja tekemään kaikista Jeesuksen opetuslapsia. Jeesus on tie — ainoa sellainen. Indonesiassa puhutaan monia kieliä. Tarvitaan paljon rukousta, mutta myös paljon raamatunkäännöstyötä, että ihmiset saadaan uskomaan Jeesukseen.”

Helma tapaa lähetyskoordinaattorin.

”Olen niin iloinen, kun saan olla mukana raamatunkäännöstyössä. Sillä tavoin Sulawesin asukkaat saavat kuulla Jeesuksesta ja pääsevät taivaaseen.”

Koululaiset eivät voi antaa suuria summia, vain lounas- ja taskurahoja tai merkkipäivälahjoja. Mutta kun koululaisia on 2 000, niin kuin Tritunggalissa, puroista kasvaa virta.

”Summalla ei ole väliä. Tärkeintä on, että lasten sydämet sykkivät Jumalan valtakunnalle”, Marnix tähdentää.

”Me rakastamme omaa kansaamme ja lähetystehtäväämme. Mikäli Jumala on saanut siunata meitä, meidän tulee aivan ensin olla siunaukseksi omalle kansakunnallemme”, Ronal Siempal koulun teologiselta osastolta linjaa.

Suuri vaikutus

Myös pyhäkoululapset ovat innostuneet auttamaan ja saamaan Raamatut kansanryhmille.

Semarangin GKI Stadion-seurakunta pitää joka vuosi kotimaantyön teemapäivän. Eräällä tällaisella kerralla Kartidaya tuli esittelemään tekemäänsä raamatunkäännöstyötä.

Kartidayassa oli jo alettu ymmärtää, että lapsilla voi olla suuri vaikutus lähetystyön kulkuun. Niinpä kaikki pyhäkoululaiset isoimmista pienimpiin koottiin yhteen. Sitten heille kerrottiin Jumalan sanaa kappavista sulawesilaisista kansanryhmistä ja Ruoki 10 000-kampanjasta. Lopuksi jaettiin kirjekuoret, joilla keräykseen saattoi osallistua.

Seuraavina viikkoina pyhäkoulunohjaajat palauttivat asian lasten mieliin. ”Kerroin heille, että meidän on autettava lapsia, joilla ei ole äidinkielistä Raamattua”, GKI Stadionin pyhäkoulutoiminnan johtaja Resa

Purnomo sanoo.

”Kampanja sai meidät huomaamaan, että omassa maassamme on kansanryhmiä, jotka tarvitsevat Raamattua, mutta eivät pysty sitä hankkimaan. Näitä ei ole pelkästään ulkomailla”, Resa jatkaa.

Jo muutaman kuukauden kulluttua GKI Stadionin pyhäkoululaiset olivat lahjoittaneet varat 680 Raamatun painattamiseen.

Jeesuksen jalanjäljissä

Vuonna 2015 Kartidaya sitoutui keräämään 25 – 75 % rahavaroistaan kotimaasta. Vuonna 2017 kotimaan rahoitusosuden arvioitiin olevan 50 %.

Järjestössä toivotaan, että kotimaan kannatus kattaa lähivuosina koko heidän toimintansa ja ylikin, niin että siitä voidaan jakaa muillekin. Helma sanoo: ”Silloin Indonesia voi vuorostaan auttaa toisia maita. Kristityillä on antamisen etuoikeus.”

Aivan niin kuin Herra aikoinaan käytti pientä poikaa ihmeeseen, joka ravitsi tuhansia ihmisiä Genesaretinjärvellä, Herra käyttää lapsia tavoitukseen kymmeniä tuhansia ihmisiä evankeliumin ihmeellä Indonesiassa.

”Jeesus haluaa ruokkia indonesialaiset yhteisöt”, Marnix sanoo. ”Kun taivumme nöyrästi Herran suunnitelmiin, huomaamme Hänen jalanjälkensä.”

Teksti: Becca Coon

Kuvat: Marc Ewell

Suomennos: Kirsi Korhonen

Sana lapsille

Lukutaitoa vahvistamassa

Askel askeleelta. Äidinkielen pyhäkoulu on alkanut Kalumpangissa, Indonesiassa. Se on kiitosaihe. Samaan aikaan Kartidaya-järjestön koordinoima paikallinen tiimi kääntää pitkäjänteisesti Raamattua kalumpangin kielelle.

- Yhdessä kylässä on aloitettu ensimmäinen pyhäkoulu, joka toimii mallina seuraaville.
- 4-6-vuotiaille pyhäkoululaisille on valmistettu 24 kalumpanginkielistä pyhäkoulun opetusmateriaalia lauluneen ja aktiviteetteineen yhdessä paikallisten kanssa.
- 7-14-vuotiaille on valmistettu vastaavasti 8 pyhäkoulun opetusmateriaalia.
- Kalumpanginkielinen pyhäkoulutiimi on varustettu kehittämään materiaalia ja opettamaan pyhäkoulu-
luokkia.

Seurakunnissa toimivat äidinkielen pyhäkoulut ovat osa lukutaidon kehittämistyötä, johon myös kirkon johto haluaa panostaa. Pyhäkoulun toimintaan ja sisältöön sopivien lukutaitoharjoitusten avulla voidaan tukea lasten oppimista myös koulussa. Oppimista tapahtuu kaikkialla, eikä sen tarvitse olla sidottua vain koulu-
lukuokkiin.

Yayasan Sulinama -järjestön johtaja Johnny Tijan mukaan Kalumpangin alueen alaluokilla olevista lapsista 20-50 % ei osaa lukea ja kirjoittaa, mikä tuo haasteita koulussa etenemiseen. Koulussa puhutaan lasten äidinkielen, kalumpangin sijaan indonesian kieltä ja indonesiankielinenkin lukutaitomateriaali on vähäistä.

”Kun eräässä kylässä vieraillessamme huomasi koulun vähäiset opetusresurssit, kysyin Jumalalta, mitä näille lapsille tapahtuu? En voi itse heille kaikkea opettaa. Voisinko lähettää opettajan? Opetusmenetelmiä? Rukoilin, että voisimme tehdä enemmän”, kertoo Fanni, Yayasan Sulinaman työntekijä.

Äidinkielen pyhäkoulu on vastaus näihin rukouksiin. Seurakunnat näkevät tarpeen ja vastaavat siihen pyhäkoulutoiminnan kautta. Yayasan Sulinaman työntekijät tuottavat paikallisten pyhäkoulunopettajien kanssa materiaalia ja kehittävät lapsille lukutaitotehtäviä. Lapset oppivat tuntemaan Jeesuksen ystävänään ja heidän lukutaitonsa vahvistuu ilman tarvetta oppia ensin vierasta kieltä.

www.sanalapsille.fi

Voit osallistua Sanan tuomiseen Kalumpangin lapsille lahjoittamalla lehden välissä olevalla tilisiirtoliitteellä viitteellä 2587. Lahjasi mahdollistaa Wycliffe Raamatunkääntäjille ja Yayasan Sulinamalle pyhäkouluopettajien kouluttamisen ja äidinkielen pyhäkoulumateriaalin kehittämisen. Lahjoitusvaroja ei käytetä seurakuntien toimintakuluihin.

*Koska
mikään
muu
ei käy
järkeen!*

Koulussa Stephen Bathurst ei vielä tiennyt, mitä haluaisi tehdä isompana. Niinpä hän päätti tehdä asioita, joista hän nauttii.

Valmistuttuaan 20-vuotiaana koulusta Stephen Bathurst työskenteli kaksi vuotta ammattinäyttelijänä tehden pääasiassa musikaali- ja teatterirooleja. Erään kerran hän oli kristillisessä nuortentapahtumassa. “Se oli yksi niistä voimallisista Pyhän Hengen illoista. Sain kohdata Jumalaa,” Stephen kertoo innostuneesti. Jumalan kohtaamisesta rohkaistuneena hän teki päätöksen lähteä mahdollisimman kauaksi, jotta saisi välimatkaa oman elämänsä haasteisiin. Katsellessaan karttaa hän päätti lähteä opiskelemaan Havaijille Missionuorten (Youth With A Mission) opetuslapsuuskouluun.

Ollessaan Havaijilla Stephen tapasi menestyneen Broadway-näyttelijän, joka uransa lopetettuaan oli opetellut ulkoa ensin Luukkaan evankeliumin, sitten Apostolien teot ja muutamia muita kirjoja Raamatusta. “Hän pystyi esittämään nuo kertomukset - hän pystyi siis kertomaan evankeliumia!” Stephen innostuu. Nähtyään tämän näyttelijän esittävän monologina Raamatun kirjan, Stephen oli häikäistynyt. “Ajattelin tuolloin, että tässä on sitä jotain”, Stephen hymyilee. Kouluun kuuluvan lähetysmatkan aikana Jumala puhui Stephenille, että nyt olisi aika käyttää Jumalan antamia lahjoja. Niinpä Stephen opetteli ulkoa Joonan kirjan. Koulusta palasi muuttunut mies, joka kulkee yhdessä Jumalan kanssa.

Ollessaan kerran matkalla kotiin menestyksekkästä koe-esiintymisestä Stephen lupasi Jumalalle, että hän aloittaa

kristillisen teatterin, jos vain siihen tarvittavat ihmiset löytyisivät. “Silloin Jumala sanoi minulle: ‘Sinulla on jo heidät.’ Huomasin, että enoni, ystäväni ja tuttavani osasivat juuri niitä asioita, mitä tarvitsin. Sanoinko tekeväni tämän, jos oikeat ihmiset löytyvät? Sanoin. Jos kerran jotain sanoo, se pitää tehdä”, Stephen nauraa.

Stephen piti lupauksensa ja aloitti kristillisen teatteritoiminnan. Hän työskenteli samalla ammattinäyttelijänä, joten hänen toimeentulonsa oli turvattu. Muuttaman seuraavan vuoden ajan Stephen johti kristillistä teatteria. “Kirjoitin, ohjasin, näyttelin, opetin, otin muut esiintyjät kotiini, tein nettisivut, hoidin markkinoinnin - tein kaiken. Samaan aikaan työskentelin Missionuorissa, ja pyrin toimimaan myös ammattinäyttelijänä ja toisinaan toimeentulon takia tein muitakin töitä. Lopulta se kaikki oli liikaa ja lopetin”, Stephen selittää, eikä näytä kaipaavan tuota hektistä aikaa.

Lopetettuaan isoksi kasvaneen kristillisen teatterin parissa työskentelyn Stephen lähti raamattukouluun Saksaan, jossa hän pystyi aloittamaan kaikessa rauhassa uuden projektin - yhden miehen teoksen Strangers and Exiles (suom. Muukalaisia ja maanpakolaisia). “Olen nähnyt tämän maailman rikkinäisyyden. Tämä maailma ei ole minulle koti. Heprealaiskirjeessä puhutaan uskon sankareista, joille tämä maailma ei ollut koti. He lähtivät ja kertoivat evankeliumia kaikille kansoille”, Stephen taustoittaa. Nyt hän tekee samaa käyttäen esityksessä vain itseään, eikä siihen tarvita isoja valoja eikä lavasteita.

“Olen näyttelijä ja lähetystyöntekijä. Ne ovat jotenkin niin erilaisia työnkuvia, että puhun niistä erikseen. Näyttelijä

kertoo tarinoita, lähetystyöntekijä kertoo Jumalan tarinaa”, pohtii Stephen. Aina mahdollisuuksien osuessa eteen Stephen on valmis kertomaan teatterin keinoin Jumalan rakkaudesta.

“Teen tätä siksi, että mikään muu ei käy järkeen”, Stephen toteaa hetken mietittyään. Hän tiedostaa olevansa hyvä, koulutettu näyttelijä ja haluaa käyttää sitä keinona johdattaa ihmisiä lähemmäksi Jumalaa, joka voi korjata tämän maailman rikkinäisyyttä. “Ja onhan työni myös hauskaa”, Stephen lisää hymyillen.

Stephen haluaa sekä viihdyttää että haastaa yleisöä. “Tiedätkö, että kun odotat jonkun lyövän sinua vatsaan, se ei satu. Mutta jos joku yllättää sinut lyönneillä, se sattuu. Samalla tavoin esityksessäni viihdytän ihmisiä ja pyrin rakentamaan siihen jotain, joka yllättää heidät ja pistää ajattelemaan”, Stephen kuvailee. Usein ihmiset kertovat esityksen olleen liikuttavaa, haastavaa ja ajatuksia antavaa. Näyttelijänä Stephen haluaa, että yleisöllä on hyvä ja hauska ilta, mutta lähtiesään pois heissä on herännyt jokin uusi ajatus.

Stephenille omien lahjojen kehittäminen on yksi tapa ylistää Jumalaa. Hän käyttää Jumalalta saamaansa näyttelemisen lahjaa Hänen valtakuntansa rakentamiseksi kunnioittaen Jumalaa olemalla työssään niin hyvä, kuin hän vain voi.

Voit tutustua Stephenin projektiin osoitteessa www.Strangersandexiles.net

Teksti: Milka Myllynen

Kuvat: Darius

Tarinat tutuiksi

Vuonna 2013 aloimme vaimoni kanssa työskennellä projektissa, jossa kerrotaan raamatunkertomuksia Siperian vähemmistökielille, joista osa oli jopa kuolemassa. Ideana oli antaa kieliyhteisöille “viimeinen mahdollisuus” kuulla Jumalan sanaa omalla sydämen kielellään; etsimme kadonneita lampaita.

Asenteeni oli alkuun skeptinen. Eikö olisi paljon helpompaa vain tehdä kirjallisia käännöksiä tarinoista, jotta ne voitaisiin myöhemmin lukea ääneen ja äänittää? Tämä kuitenkin muuttui parin Kaukasuksen matkan jälkeen.

Me venäläisethän olemme perinteisesti “lukeva kansakunta”. Ajattelinkin siksi, että suulliset kertomukset olisivat ehkä hyvä lähestymistapa lukutaidottomien heimojen parissa jossain Afrikassa, mutta ei meillä. Kaukasuksella kuitenkin opin, että myös “lukevina” pidetyt maat voivat hyötyä suullisista raamatunkertomuksista.

Tarinamenetelmässä emme sano kääntävämme Raamatua, pikemminkin kerromme

tarinoita. Joskus jätämme jotakin tietoa pois kertomuksesta, jos katsomme, että se ei ole kohdeyleisölle tärkeää tietoa. Joskus sisällytämme kertomukseen taustatietoa, jota ei ole itse raamatunkertomuksessa, jotta yleisö ymmärtää tarinan. Tarinoiden tarkoituksena ei ole tarjota kaikenkattavasti tietoa, vaan merkityksellistä tietoa juuri kohdeyleisölle. Tämä näkyy Raamattussakin siinä, että eri evankeliumeissa samoista tapahtumista on nostettu esille eri asioita ja erilaisia näkökulmia. Tästä on hyvänä esimerkkinä Matteuksen (15:1-3) ja Markuksen (7:1-6) kertomukset vanhinten perinnäissäännöistä. Markus on lisännyt kertomukseen jotakin, mitä ei löydy Matteuksen evankeliumista. Markus selittää evankeliumissaan juutalaisten tapoja kohderyhmälleen, jonka oletetaan muodostuvan roomalaisista ja pakanoista. Matteus puolestaan olettaa, että hänen kuulijakunnalleen juutalaiset tavat ovat tuttuja.

Kuka hyötyy tällaisista tarinoista? Pääasiallinen kohderyhmämme ovat ihmiset, jotka eivät ole kristittyjä eikä Raamattu ole heille tuttu. Tavoitteenamme on saada heidät kiinnostumaan Raamatusta. Emme toki halua korvata Raamatua. Se on aina ja ikuisesti ainoa luotettava ja täydellinen tiedonlähde Jumalasta. Mutta mitä hyötyä siitä on ihmisille, jos he eivät lue sitä? Tarinoiden kautta haluamme tuoda heidät lähemmäs Raamatua ja muuttaa mahdollisia väärinymmärryksiä siitä, että se olisi niin pyhä ja vaikeaselkoinen kirja, etteivät tavalliset kuolevaiset ota siitä selvää. Tultuaan tutummiksi Raamatun kanssa he haluavat oppia lisää. Tässä mielessä tarinat eivät ole Raamatun korvike, vaan oikeastaan ensimmäinen askel kohti Raamatun lukemista.

Teksti: Alexander Vinokurov, Wycliffe Venäjä

Kuva: Vinokurovien albumi

Koko jutun voit lukea osoitteesta www.wycliffe.fi

Tilaa luettavaa ja kuunneltavaa, ja tue samalla raamatunkäännöstöitä!

Sydämen kieli, Hilka Arminen

Hilka Arminen kiinnostava työ ja elämä Papua-Uudessa-Guinessa uratin kieltä puhuvan heimon parissa.

29€

UUTUUS-KIRJOJA!

Opin tien kotiin, Riikka Halme-Berneking

Halme-Bernekingin tarinoita matkalaukku-elämänsä varrelta sekä siitä, millaista on tehdä töitä raamatunkäännöskonsulttina.

30 €

Tilaa lisää Wycliffe-kalentereita hintaan

10€/kpl

TARJOUS!

Osta neljä, maksa kolme, voimassa 11.12. asti.

Jos haluat tilauksen jouluksi, tilaa 11.12. mennessä.

Lisää tuotteita: www.wycliffe.fi

TILAUSLOMAKE/OSOITTEENMUUTOS/PERUUTUS

- Haluan tilata maksuttoman Sanalla Sanoen -lehden ja rukousmuiston
- Teen osoitteenmuutoksen
- Peruutan tilaukseni

Haluan tilata seuraavat kannatustuotteet

1) _____ Kpl á _____ Yht. _____
 2) _____ Kpl á _____ Yht. _____
 3) _____ Kpl á _____ Yht. _____
 +postikulut

Tilajaan tiedot / uusi osoitteeni: _____
 Nimi: _____
 Osoite: _____
 Sähköposti: _____ Puh. _____

Vastaanottaja maksaa postimaksun
Mottagaren betalar portot

Wycliffe Raamatunkääntäjät ry
 Tunnus 5018615
 00003 VASTAUSLÄHETYS

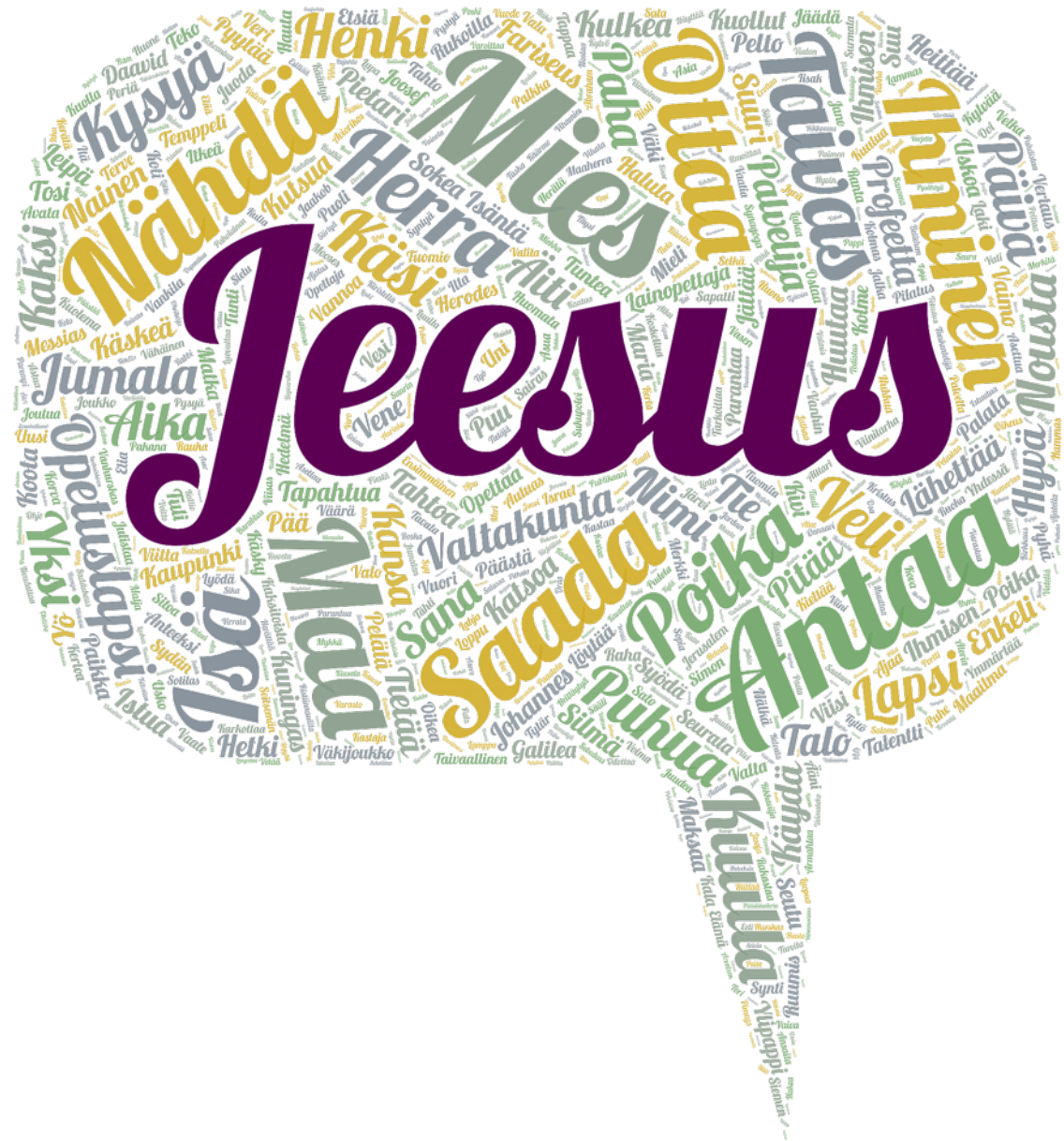
Tiedustelut ja tilaukset: sähköpostitse info@wycliffe.fi, nettisivujen kautta www.wycliffe.fi/kannatustuotteet, puhelimitse 050 347 4687 tai tällä lomakkeella. Huomaathan, että Sanalla Sanoen -lehden voit tilata helposti myös netissä osoitteessa www.wycliffe.fi.

R081

Posti Green

*Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan,
ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel
– se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme.*

Matteus 1:23

Yllä oleva sanapilvi on koottu Matteuksen evankeliumista.